

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa K. Z.

przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W. II Inspektoratowi w P. o zapłatę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2005 r., na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 czerwca 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2005 r. Sąd Apelacyjny, na skutek apelacji pozwanego, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 września 2004 r. w sprawie o zapłatę.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W skardze kasacyjnej zarzucił naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 224 w związku z art. 217 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. i art. 479¹⁴ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące skargi kasacyjnej w wersji redakcyjnej i numeracji obowiązującej po dniu 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały określone wymagania wobec treści skargi kasacyjnej. W punkcie 3 tego przepisu ustanowiony jest wymóg zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. Odmienną treść w porównaniu z poprzednio obowiązującym przepisem art. 393 § 1 k.p.c. zawiera też obecny art. 398⁹ § 1, który sformułowany został jako przepis pozytywny, określający przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występują istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Zawarty uprzednio w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania wprowadzony został w związku z instytucją przesądu. Jego stworzenie umożliwić miało stronie wnoszącej kasację przekonanie Sądu Najwyższego o istnieniu przesłanek, na których opiera się wstępne badanie kasacji pod kątem dopuszczenia jej do rozpoznania. Jak wskazywano w orzecznictwie (postanowienie SN z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC z 2001 r., nr 3, poz. 51) bez tej argumentacji nawiązującej wprost do treści art. 393 k.p.c. kasacja byłaby środkiem odwoławczym niepełnym, a selekcja wnoszonych kasacji, dokonywana przez Sąd Najwyższy w ramach przesądu - nazbyt dowolna. Analogiczną funkcję spełnia w obecnym stanie prawnym przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Wymóg zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienia stanowi element konstrukcyjny skargi, którego niedochowanie powoduje, że skarga dotknięta jest brakiem nieusuwalnym i w związku z tym podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarżący w skardze kasacyjnej przedstawił podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, jednak nie przedstawił wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ani nie zamieścił uzasadnienia takiego wniosku.

Zachowuje aktualność dotychczasowe utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym wymagania dotyczące skargi kasacyjnej z art. 398⁴ § 1 k.p.c. mają samodzielny byt, stąd niedopuszczalne jest traktowanie ich zamiennie.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji postanowienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c.